

ПО ПРАВДІ кажучи

ІНФОРМАЦІЙНИЙ
БЮЛЕТЕНЬ

РІК ПІСЛЯ МАЙДАНУ: ВІД МРІЙ ДО БЕЗНАДІЇ

Весь останній рік в Україні реалізовувався єдиний великий і дуже зрозумілий проект щодо остаточного захоплення країни олігархами. Йшов цей процес під красивими гаслами «гідності» та «європейських перспектив», а у своєму результаті він позбавив українців і того, й іншого.

Якщо раніше українці мріяли жити, а не виживати, то сьогодні вони вже змирилися з виживанням і мріють про інше - не вмерти.

Одні мріють не вмерти на фронті АТО, інші - цивільні - не вмерти під бомбардуваннями. Мріють не вмерти від голоду, коли немає зарплати й роботи, коли пенсія не забезпечує навіть мінімального прожиткового мінімуму. Не вмерти від виліковних хвороб, якщо на ліки немає грошей або їх просто не закуповують за держпрограмами.

З телеекранів нам розповідають про набуте почуття гідності, але насправді ми набули почуття страху. Страху вийти на вулицю, страху перед озброєними кримінальними групами, страху через безпорадність правоохоронних органів. Страху говорити те, що думаєш і відстоювати свою точку зору, щоб не потрапити за ґрати за звинуваченням у державній зраді. Страху втратити роботу через псевдо-люстрації. Іншими словами - страху перед сьогоднішнім і майбутнім. Як ми дійшли до такого життя?

Якщо озирнутися на події минулого року, то ми побачимо, що з перших днів «майдану» українців обманювали, використовували, щоб їх життями й руками прокласти зацікавленим групам дорогу до диктатури олігархату.

Президентські вибори, що привели до влади олігарха, та

регіональні призначення олігархів до центральних органів влади - вже показали, хто і для чого все це затіяв у країні. Останні парламентські вибори, коли в Раду потрапили тільки ті політичні сили, які безпосередньо фінансуються олігархами та обслуговують інтереси олігархів, і текст коаліційної угоди цих партій - показали, що проект із повного захоплення України олігархічними силами був реалізований остаточно та в повному обсязі.

Тепер не тільки всі провідні ЗМІ та великі підприємства в Україні належать олігархам. Сьогодні їм належить уже вся країна: вся виконавча влада (в особі президентської вертикалі), вся законодавча влада в особі Верховної Ради.

Вперше за всю історію незалежної України в Раді не буде політичної сили, яка захищала б і відстоювала перед олігархами інтереси простих людей. Навіть так звана опозиція в Раді - і та належить олігархам, які тимчасово опинилися відстороненими від державних посад і годівниць.

Європейці від підсумків цих «перетворень» України, які вони підтримували протягом минулого року, в жаху та в шоці. Сьогодні вони навперербій заявляють, що таку Україну ніхто з них не бачить ні в Євросоюзі, ні в НАТО - навіть в дуже віддаленому майбутньому. Рахунок часу, за їхніми заявами, до моменту прийняття нас до ЄС пішов не на роки, а на «кілька поколінь».

Як Україна буде жити в найближчі роки, можна легко зрозуміти, якщо уважно прочитати коаліційну угоду.

Цей документ є планом олігархів, він не містить нічого

радісного або оптимістичного для простих українців.

Україна, за великим рахунком, інтенсивно перетворюється на країну біженців. Одні біжать і будуть тікати від війни та бомбардувань, а інші, усвідомлюючи відсутність будь-яких перспектив, вже почали та будуть ще більше розбігатися з країни, щоб хоч якось влаштуватися у будь-якому іншому - спокійному та розміреному житті.

Українці все ясніше розуміють, що в цій Україні боротися за свої права та реалізовувати свої плани неможливо. Кожен, хто виступає проти цієї антинародної та непрофесійної політики влади, автоматично зараховується до «ворогів нації» або «агентів Кремля».

Влада порушила всі демократичні європейські правила та стандарти, пішовши на безпрецедентний крок - спроби заборони політичних партій та ідеологій, залякування та фізичний вплив на своїх політичних конкурентів на всіх минулих виборах.

Для придушення будь-якої форми інакомислення олігархи при владі використовують не тільки правоохоронні органи, для яких спішно приймають нові антиконституційні закони, а й напівкримінальні збройні угруповання націонал-радикалів.

Однак незважаючи на ці умови олігархічної диктатури, Комуністична партія України має намір активно діяти й боротися. КПУ продовжить свою роботу із захисту інтересів трудящих, пенсіонерів, молоді - тих, хто в сумі складає більшість українського народу.

Комуністична партія формує широку народну опозицію проти олігархічної диктатури. До цієї

народної опозиції рано чи пізно, але швидше за все - дуже скоро - долучаться мільйони українців. Долучаться, усвідомивши, що врятувати й захистити себе та свої сім'ї можна тільки разом, тільки в боротьбі, без якої перемог не буває. У боротьбі за те, щоб повернути країну народу!

ЧИТАЙТЕ В ЦЬОМУ ВИПУСКУ:

Олігархічний парламент взяв курс на остаточне розграбування України...

▶ стор. 2-3

Євросоюз повністю припинив розмови про можливість для України в найближче десятиліття вступити до ЄС...

▶ стор. 3

Два сценарії розвитку подальших подій в Україні

▶ стор. 4-5

Старий-новий уряд Яценюка обманював народ, обманює та обманювати буде...

▶ стор. 6-7

Хто й як тепер буде управляти «незалежною» Україною

▶ стор. 7

Країні потрібна справжня бойова народна опозиція

▶ стор. 8

МВФ ДОБИВАЄ ЕКОНОМІКУ УКРАЇНИ

► Тільки тоді, коли економіка України виявилася остаточно зруйнованою, Міжнародний валютний фонд визнав, що його вимоги, які супроводжують обіцянки кредиту, виявилися помилковими та неефективними. Тепер у нас і кредитів немає, і економіки не залишилося...

Якось так незручно вийшло: уряд Яценюка старанно розвалював економіку нашої країни на угоду західним кредиторам, а ті грошей давати не хочуть. Місія МВФ, яка знаходиться в Києві з 11 листопада, вирішила переглянути кредитну програму для України. Перегляд почнеться не раніше грудня. І обіцяні нам мільярди якщо і придуть, то не раніше наступного року, коли Україна досягне ситуації реального дефолту.

Але і це не найголовніше. Головне в тому, що в самому МВФ змушені були визнати помилковість своїх економічних рад і вимог, які вони висували не тільки для України, а й для інших європейських країн. Йдеться про так звану фіскальну консолідацію - це вимога різкого урізання бюджетних ви-

трат, підвищення податків та скорочення дефіциту бюджету. Чим, власне, український уряд старанно займався під керівництвом Яценюка. Ставши прем'єром, він одразу ж заявив, що його уряд «виконає всі вимоги МВФ». Беззастережно і, судячи з усього, бездумно.

А КПУ стверджувала зворотне: для стимуляції та відновлення економіки потрібні саме протилежні засоби й методи. Замість скорочення бюджетних витрат потрібно навпаки: відпускати якомога більше грошей населенню, підвищувати та індексувати пенсії та зарплати. Адже це збільшує купівельну спроможність людей, а значить - розширює внутрішній ринок і стимулює зростання виробництва. Крім того, українські виробники повинні були отримати держзамовлення -

як оборонні, так і пов'язані з програмою енергозбереження, з альтернативними джерелами енергії. Коли ми втратили ринок РФ, тільки такі заходи могли б дозволити вижити й стабілізуватися українським промисловим підприємствам. Цього не сталося.

Причому, ці основи економіки зрозумілі навіть для кожного старанного першокурсника. І дуже сумнівно, що «великі» українські економісти в Кабміні цього не знають. Знають, але не хочуть. Не хочуть відновлення української економіки.

Але якщо така поведінка для МВФ цілком логічна, оскільки це є природною політикою метрополії щодо економік своїх колоній, то до українських чиновників виникають питання. Адже, кажуть, що в країні відбулася революція і до влади, ніби-то, прийшли професіонали та

патріоти. А на ділі виявляється, що навіть попередній бандитсько-олігархічний режим здійснював більш гуманну економічну політику щодо свого народу, ніж новий «революційний» націоналістичний режим.

Зла іронія полягає в тому, що в безглузді гонитві за західними кредитами страждають у першу чергу прості люди. Інакше кажучи, сьогодні українці платять своїм теплом, пенсіями та соціальними виплатами за ті можливі кредити, які на їхнє життя жодним чином не вплинуть. Ці позики не використовуються для створення нових робочих місць, компен-

сації бюджетних витрат, інших витрат на реальний економічний сектор. Українська влада злочинно використовує кредити для накачування фінансового сектора грошовою масою, які лише відтягують, але не запобігають економічному дефолту.

Цей режим не здатний бачити й думати хоча б на два кроки вперед, він - маріонетка міжнародних фінансових синдикатів.

СУМНЕ «ДОСЯГНЕННЯ»:

► Україна встановила світовий рекорд із девальвації національної валюти!

Про це заявив президент Українського аналітичного центру Олександр Охріменко. За його словами, жодна країна світу не зуміла «досягти» 100% девальвації.

- Навіть африканська держава Габон цього року показала девальвацію в 54%, а Україна показала більш люто - 100%, - сказав експерт.

Аналітик відзначив, що така девальвація неминуче спричинить бурхливе зростання інфляції.

- Висока інфляція буде спостерігатися навіть не в цьому році, хоча ми бачимо зростання цін практично на все, а в більшій мірі - в наступному. Девальвація дає поштовх тому, що автоматично інфляція буде неминучою впродовж декількох років, - уточнив Охріменко.

У результаті, якщо в 2014 році інфляція вже вище 20%, то в 2015 році можна очікувати - вище 25%, і тільки в 2016 році, можливо, буде деяке зниження темпів зростання інфляції до 15%.

Кому вигідна девальвація гривні? По-перше, фінансовим спекулянтам. По-друге, великим експортерам. По-третє, тим українцям, які працюють за кордоном.

- Гастарбайтери, отримуючи за кордоном, 300-500 євро, дуже задоволені девальвацією і ці люди є першими прихильниками нинішньої влади. А ті громадяни, які працюють в Україні і отримують зарплату в гривнях - їм усім дуже важко, оскільки вони через девальвацію втрачають свої реальні доходи, - пояснив експерт.

Нагадаємо, що оцінка девальвації української гривні в 100% належить голові Нацбанку Валерії Гонтаревій: «Ви знаєте, що девальвація зараз 100%», - сказала вона. При цьому глава НБУ висловила досить цинічне припущення, що «ситуація може покращитися, коли в Україні припиняться панічні настрої». А хто їх створює, ці настрої, якщо не керівництво Нацбанку?

Держстатистиці повідомила, що на 1 жовтня 2014 Україна інвестувала (!) в зарубіжні компанії 6,4 млрд. доларів, причому 90,6% цих грошей припадає на офшорний Кіпр.

- Схема така: український завод продає свою сталь або добиває рідному кіпрському офшору за низькою ціною, за рахунок чого отримує збиток. А офшор перепродає цей товар реальному покупцеві за ринковою ціною та отримує чималий прибуток. З цього прибутку сплачується податок на прибуток за ставками в рази менший, ніж в Україні. Абсолютно легально олігарх зводить нанівець платежі в український бюджет і виводить капітали за кордон. Олігархи від таких схем мають прибуток, Україна - збитки», - пише експерт Охріменко.

За його словами, нинішній уряд України перетворився на інструмент обслуговування тих олі-

ЗА 9 МІСЯЦІВ ІЗ КРАЇНИ В ОФШОРИ ВИВЕДЕНО \$ 6,4 МІЛЬЯРДИ

Держстатисти-

гархів, які й привели його до влади, і не збирається закривати офшорні схеми, які дозволяють великому бізнесу збагачуватися, використовуючи дірки в податковому законодавстві.

«А значить, надалі Україну чекає ще більша євроінтеграція з Кіпром та іншими офшорами, які отримують уже під 100% українських інвестицій», - вважає пан Охріменко.

А як же нова Рада та її коаліція? Експерт пояснив, що коаліційна угода містить відверто антинародні пункти.

- Там фактично йде оновлення держави стаціонарного бандита. Вони хочуть знову повернути все те, що було за Януковича. За податками підвищення. За доходами населення - зниження. А олігархам - залишили офшорні діри для уникнення податків, з курсом ніхто нічого не робить, - каже економіст. - І реформи вони будуть обіцяти, але робити не будуть. Гривня вдвічі девальвувала, але зарплати й пенсії ніхто не піднімав

до такого рівня. При цьому самі представники влади стають багатшими.

Політолог Андрій Золотарьов попередив про те, що на 66 аркушах коаліційної угоди закладене різке погіршення рівня життя простих українців.

Громадяни повинні знати, що в коаліційній угоді багато позицій, які сприятимуть збільшенню бідності населення, - говорить він.

Аналіз тексту коаліційної угоди повністю абстрактний в соціально-гуманітарних питаннях і питаннях ЖКГ, які, як зазначив експерт, є значущими для більшості українців.

- Підсумком реалізації коаліційної угоди стануть три цифри 20, а саме: 20% безробіття, 20% інфляції і 20% падіння доходів населення, - спрогнозував експерт. - Це вийшла коаліція в інтересах 1% багатих проти 99% населення України. Немає жодної пропозиції, спрямованої на покращення соціальних стандартів, але дуже добре захищені інтереси багатого прошарку українців.

ЄВРОПА ПОСТАВИЛА УКРАЇНУ НА ПАУЗУ: чому європейські політики не бачать Україну в ЄС

Нещодавня заява глави МЗС Німеччини Франка-Вальтера Штайнмайера ще раз підтвердила, що Євросоюз не дуже-то й чекає на Україну в себе. Німецький дипломат заявив, що справа вступу України до ЄС - це справа не 5 або 10 років, «це проект, над яким доведеться працювати не одному поколінню українців». Міністр запропонував усім відмовитися від спекуляцій на тему вступу України в ЄС.

І це вже не перша подібна заява європейських політиків у нинішньому році, про яку українська влада жителів нашої країни не поспішає інформувати ...

Відразу ж після майдану про туманні перспективи членства України в ЄС говорили у Великобританії. Зокрема, член британського парламенту, голова міжпартійної парламентської групи по Україні Джон Вітінгдейл:

- Україні ніхто не пропонував членства в Євросоюзі в осяжному майбутньому, це дуже довгострокова мета, при цьому Київ повинен розвивати тісні відносини з

Росією. Питання про членство в ЄС не стоїть на порядку денному зараз, і я думаю, що це дуже довгострокова мета.

Навесні голова Європейської комісії Жозе Мануел Баррозу також говорив,

що Україна не готова до того, щоб вступити в ЄС. Він визнав, що ЄС не налаштований зараз на те, щоб «прийняти в спільноту таку країну, як Україна». А асоціація України з ЄС дозволить лише «допомогти Україні вийти з тієї безнадійної ситуації, що склалася».

Влітку, після президентських виборів, схожу думку висловила Франція, про що говорив глава МЗС країни Лоран Фабіус:

- Коли я розмовляю зі своїми західними колегами, вони не виявляють бажання бачити у себе Україну. Ідея вступу України в ЄС не знаходить підтримки - це абсолютно очевидно. Навіть американці цього не хочуть. Ніхто - ні США, ні Європа, - сказав французький міністр.

Про те, що Україні ніхто й ніколи конкретно не обіцяв членство в ЄС, влітку говорив і єврокомісар із розвитку в Європейській комісії Андріс Пієбалгс:

- Говорити про те, що Україна найближчим часом

може отримати місце в ЄС, просто смішно, - сказав єврокомісар.

Осінь безвихідь

Одразу ж після парламентських виборів в Україні в Чехії скептично оцінювали перспективи нашого членства в ЄС. Чеський міністр закордонних справ Любомир Заоралек заявив, що Україна не зможе вступити в ЄС доти, доки чиновники продовжують спустошувати державну скарбницю заради своєї вигоди. Для вступу в ЄС Україні потрібно довго та серйозно готуватися.

А прем'єр-міністр Словаччини Роберт Фіцо дуже чітко висловив спільну європейську думку:

- Україна хоче вирішення проблем від усіх, але не від себе, а така політика нам не підходить, - сказав він.

Ще відвертіше цю думку сформулював прем'єр-міністр Угорщини Віктор Орбан:

- Ми повинні спочатку прояснити, хто буде щорічно платити 25 мільярдів євро, необхідні для підтримки України. До тих пір, поки це питання не вирішене, тема надання їй членства в ЄС не стоїть на порядку денному, - сказав він.

І додав, що для Європи питання України виникне не раніше того часу, коли

вона стане «політично та економічно стабільною».

Глава МЗС Німеччини Франк-Вальтер Штайнмаєр чітко розшифрував загальноєвропейський посил до України, який підтверджує, що про прийняття нашої країни до ЄС питання навіть не стоїть:

- Модернізація України - довгостроковий проект. На сьогоднішній день немає сенсу будувати припущення про те, чи буде взагалі можливим її вступ до ЄС.

Крім усього іншого, Євросоюз тільки зараз почав розуміти те, що без культурної та адміністративно-фінансової федералізації, нинішня Україна являє собою пряму загрозу миру в Європі. Про це наприкінці листопада заявила Верховний представник ЄС із закордонних справ і політики безпеки Федеріка Могеріні:

- Європейський Союз очікує від української влади поваги до культури та мови людей, статусу автоно-

мії для сходу та реформ.

Крім того, Євросоюз досить жорстко пояснив українській владі, що нам не слід розраховувати і на членство в НАТО. З точки зору федерального уряду Німеччини, - як заявив речник німецького уряду Штеффен Зайберт, - «членство України в НАТО в даний час не стоїть на порядку денному».

Лідери Євросоюзу сьогодні майже дослівно повторюють тези КПУ про те, що Україні потрібно навчитися взаємовигідної мирної співпраці з ЄС, і з Росією. А також - спочатку навести лад у себе в країні, відновити економіку, відновити соціальний баланс, а вже потім проситися в міжнародні спілки - хоч в європейський, хоч у Євразійський, хоч у БРІКС або ШОС. Слабкі корумповані країни з громадянською війною та зруйнованою економікою нікому в світі не потрібні.

ЄВРОПА, ПО СУТІ, ВИЗНАЛА ПРАВИЛЬНІСТЬ ПОЗИЦІЇ КОМУНІСТІВ

Про федералізацію України як єдиний спосіб зберегти Україну, припинити громадянський конфлікт і протистояння заговорили європейські політики. Це запізнена реакція на очевидні факти, на які вказували комуністи рік тому. Щоправда, ціна цього прозріння - десятки тисяч загиблих, мільйони біженців, зруйнована інфраструктура найбільш промислово розвиненої частини України. Так прокоментував лідер Компартії України Петро Симоненко заяву

голови Європейської ради Германа ван Ромпея.

Нагадаємо, що комуністи запропонували обговорити федералізацію як вихід із розпочатої на Донбасі кризи в Україні ще на початку року. Більше того, ця позиція була прописана в програмних документах партії як вимушений, але єдиний крок для збереження цілісності країни та запобігання громадянського конфлікту.

Петро Симоненко нагадав, що за позицію, яку сьогодні озвучують євро-

пейці, комуністів назвали сепаратистами та почали їх переслідувати.

За його словами, якби тоді просто прислухалися до комуністів, сьогодні країна не була б у такому критичному стані.

«Федералізація могла не допустити кровопролиття, коли став очевидним конфлікт і схід заявив, що хоче автономії. А референдум, який ми пропонували провести ще в 2013 році, міг взагалі запобігти конфлікту, розколу та кровопролиттю. Однак і тоді стара вла-

да Януковича, і тодішня опозиція, і нинішня влада виступили із заявами про те, що КПУ слід заборонити. А після того, як ми озвучили можливість федералізації, нас звинуватили у сепаратизмі, проти комуністів почалося кримінальне переслідування, фізичні розправи.

Вся країна спостерігала за ганебним фарсом, метою якого була заборона Компартії. Сьогодні правильність позиції комуністів стає очевидно не тільки громадянам України, а й у Європі, яка, по суті, визнала правильність позиції комуністів», - підсумував Петро Симоненко.

ПЕТРО СИМОНЕНКО: «ЗА НИНІШНЬОГО КУРСУ В УКРАЇНІ НЕ МОЖЕ БУТИ АНІ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ, АНІ САМОЇ ДЕМОКРАТІЇ»

Післямайданний рівень ейфорії в країні досить різко пішов на спад. Романтичні «революційні» гасла зіткнулися з суворою реальністю. Український народ і сама держава Україна опинилися, того ще не підозрюючи, на складній історичній та геополітичній розвилці, де кожна з доріг веде в пастку чи глухий кут.

Конфлікт «низів» і «верхів» призведе або до диктатури, або до хаосу

Та дорога, про яку продовжує співати мантри нинішня українська влада, - «стовповий шлях до Європи» - виявилася, як це можна було передбачити, закритою потужним шлагбаумом європейського політичного прагматизму.

Так, європолітики під прямим і неприкритим тиском США хором обіцяють нашій країні якусь допомогу і роблять красиві за формою, але абсолютно туманні за змістом обіцянки допомоги. Але реальний європрагматизм прорвався в декількох заявах останніх двох тижнів. Наведу слова прем'єр-міністра Угорщини Віктора Орбана, який чітко заявив, що вступ України в ЄС або, наприклад, НАТО - це питання дуже далекої перспективи. «Ми повинні спочатку з'ясувати, хто платитиме щорічно 25 мільярдів євро, необхідні для підтримки України, - заявив Орбан. - Поки цей момент не проясниться, питання про членство України в ЄС не стоїть».

Можна, звичайно, як це роблять українські політики й активісти, звинувачувати угорського прем'єра в таємній співпраці з РФ, але в цих звинуваченнях немає відповіді на питання, яке поставив він, а через нього - вся прагматична Європа: хто буде платити? Країна такого масштабу зі зруйнованою економікою, зі знищенням соціальним балансом, країна в стані «махновщини» та кровопролиття, територія, де не діють закони, - це бомба для самої Європи.

Євросоюз це прекрасно розуміє. Євросоюз сам опинився в лещатах глобального політичного протистояння США та міц-

ніючого Сходу, для яких Україна - всього-на-всього шахівниця, на якій вони розігрують свої криваві стратегії. З цього випливає досить різка зміна риторики європолітиків: від всілякої підтримки українського майдану та нової української влади - до стриманих, майже кризь зуби, докорів. Україні кажуть, ми поки даємо вам гроші, але де у вас закон, де демократія, де реформи, де реальна боротьба з корупцією? Ні? Значить і грошей не буде. А про членство в ЄС забудьте, допоки в країні не відновиться нормальна цивілізована держава. Мирна, без приватних парамілітарних армій, без насильства та гуманітарної катастрофи, самодостатня й законслухняна. Є в Україні шанс вибудувати найближчим часом таку державу?

Давайте проаналізуємо ситуацію з класових позицій. І ми відразу побачимо, що в основі «майдану» і, тим більше, в основі постмайданного розвитку країни лежали та лежать зовсім різні інтереси. Інтереси народних мас, які були рушійними силами опору, тільки в одній точці збіглися з інтересами олігархів, які очолили «майдан», та їхніх кишенькових політичних сил - проти режиму Януковича. А далі інтереси народу та олігархату в корені розходяться, народ виступив за сучасну, демократичну та справедливу державу, олігархат - тільки за персональну зміну влади, при консервації всіх існуючих в Україні проблем.

У підсумку позачергові президентські та парламентські вибори формально легітимізували зміну облич у владі. Але не привели до зниження потенціалу кризових явищ, що мають глибоку соціальну та суспільну природу. В Україні не розв'язався, а ще більше посилюється класичний вертикальний конфлікт верхів і низів - одна з головних ознак справжньої, а не «майданної» соціальної революції. Низи не хочуть жити по-старому, а провладне гасло «жити по-новому» не наповнене, крім власне цих слів, нічим реальним. Нова влада так само, як і попередня, прагне до максимальної концентрації повноважень та ігнорує

настрої мас, намагаючись переконати людей у тому, що зміна осіб у кріслах високої влади - це саме те, «за що стояв Майдан».

Іншими словами, партійно-олігархічні еліти, що прийшли до влади, так і не запропонували суспільству програму змін, а уявлення самого суспільства про те, якою має бути держава Україна - надто поверхові та різношерсті. У цьому полягає ключовий ризик - силове завершення вертикального конфлікту.

Якщо перемагають верхи - у країні встановлюється диктатура, яка спирається на адміністративну вертикаль, підпорядковану особисто президентові. Якщо перемагають низи - тоді нова влада буде знесена так само, як і стара. Але за умови ще більшого критичного слабшання державних та демократичних інститутів, після нового майдану розпочнеться такий хаос, який рознесе саму Україну. У роз'єданого та неструктурованого суспільства споживачів, з якого двадцять років поспіль виганяли класову та соціальну ідеологію, немає ні уявлень про те, як повинна бути вибудована нова система демократичної народної влади, ні програми, ні реальних підготовлених кандидатур для здійснення владних повноважень.

За яких умов почнеться реалізація цих сценаріїв?

Обов'язкові умови - завершення гарячої фази конфлікту на сході країни. У такому разі «звільняються руки» у десятків тисяч озброєних людей. І тоді єдиним важливим питанням стане питання про те, на чиєму боці виступлять батальйони (а можливо - і армія). Якщо на боці влади - бути диктатурі. Якщо проти влади - бути хаосу.

Друга умова - до якого рівня обвалиться процес масового зубожіння широких народних мас в умовах курсової паніки, лавиноподібний інфляції, різкого скорочення виробництва та трудової зай-

нятості населення. І коли, внаслідок цього, обурення й терпіння людей подолають страх перед армією радикалів, яка формується та управляється владою.

Третя умова - встановлення диктатури - можливе за умови фактичної згоди на неї з боку зовнішніх центрів впливу. Якщо США дасть добро, а Європа промовчить, воно буде реалізоване під «демократичними гаслами» і, можливо, навіть буде супроводжуватися тими чи іншими елементами (швидше - імітації) реформ, яких вимагає суспільство. Згадаймо диктатуру Піночета, з якою прекрасно уживалися і США, і Європа.

Але в цьому випадку очікувати реформу системи влади в напрямку децентралізації - безглуздо. Навпаки, диктатура передбачає максимальну централізацію та жорстку владну вертикаль. І в кінцевому рахунку, реалізація цього сценарію призведе до неминучого загострення вертикального конфлікту, до посилення протистояння олігархічних угруповань, а отже - до нового соціального вибуху при першому ж ослабленні влади, за будь-якого зручного приводу.

А інший шлях - хаос і «махновщина» - можливий за умови фактичної згоди на нього українських олігархічних угруповань. Вони давно обзавелася власною «приватною армією», в яку вклали чимало грошей. А гроші у капіталістів повинні працювати та приносити прибуток, отже, в них є стимул для розв'язування політичного хаосу в розрахунок на супер-дивіденди.

І в цьому випадку США змушені будуть примиритися з розвитком подій в Україні, і вдатися до тактики «керуваного хаосу», за балканським або сирійським сценарієм, щоб згодом виправдати свою фізичну присутність в Україні в якості «миротворців».

Але всі повинні чудово розуміти, що в умовах

«махновщини» та потенційної громадянської війни ні про який процес децентралізації в законному руслі і мови бути не може.

Ще один важливий фактор дестабілізації - наявність в Україні озброєних і легалізованих націонал-екстремістських угруповань, які ростуть на гроші та під прикриттям різних груп впливу українського олігархату. Проблема в тому, що в будь-який момент ці угруповання можуть усвідомити себе самодостатніми, зруйнувати баланс і почати грати власну політичну гру. В принципі, схожі сценарії ми вже бачили в минулому столітті в Європі, та й сьогодні спостерігаємо зростання неонацистського екстремізму в усьому світі. Але там із погрозами нацизму борються, а нинішня Україна їм потурає, яскравим доказом чого є відмова української влади голосувати в ООН за резолюцію, яка засуджує расизм і нацизм.

Ще одним фактором ризику є те, що Україна стала майданчиком реалізації більш масштабної, ніж наша внутрішня, кризи. Події останнього року поставили під питання всю систему міжнародної безпеки. А Україна стала ареною геополітичного зіткнення між Заходом - з одного боку та бурхливо зростаючим сходом (Росія та Китай, що стоїть за її спиною) - з другого.

За великим рахунком, сторони протистояння поки досягли тільки одного вкрай крихкого компромісу - гаряча фаза умовно локалізована на Донбасі. Якщо відповідна неформальна домовленість буде денонсована, про що постійно заявляють практично всі українські

партії війни, що пройшли в Раді, ризик повномасштабної війни різко зростає. Наслідки реалізації цього сценарію будуть глобальними не лише для України, а й для всього світу. За великим рахунком, це означатиме початок третьої світової війни з подальшим встановленням нового світового біполярного (американсько-китайського) порядку.

Зрозуміло, що в умовах масштабного протистояння та масштабних бойових дій, в яких Україна буде грати роль об'єкта, а не суб'єкта політичного процесу, ні про яку децентралізацію та демократію взагалі мови бути не може.

Ослаблення української держави створює потенціал посилення територіальних претензій з боку сусідів. І якщо влада не впорається з кризовими явищами, а в нинішньому своєму форматі вона на це не здатна, неминуче виявляться претензії західних сусідів. Таким чином, ризик територіальної дезінтеграції існує. Пан Сікорський, звичайно, може скільки завгодно розповідати, що «його підвела пам'ять» і розмови між російськими та польськими політиками про розділ України не було. Але те, що він «від великого розуму» повідав з приводу російських пропозицій, означає одне: подібне питання існує. Отже, в столицях Польщі, Угорщини, Румунії думають над такою перспективою...

Ось і виходить, що нинішня розвилка і два реально існуючих сценарії розвитку подій - тупикові. Вони неминуче ведуть до посилення кровопролиття, роблять максимально реальним процес розпаду країни.

Чи є вихід із глухого кута? Є!

Це добре розуміють у Європі. Ми неодноразово зустрічалися та розмовляли з європарламентарями протягом весни та літа поточного року, я їх попереджав про те, що Україна йде до диктатури, що це, на жаль, об'єктивний процес. Ми говорили про те, що один із найреальніших виходів із цієї ситуації - це негайно, поки не пізно, почати процес федералізації регіонів України.

Сьогодні про ці шляхи для України заговорили і в Євросоюзі. Згадайте нещодавні заяви Германа ван Ромпея, а також заяви керівників Чехії, Угорщини, цілого ряду європейських політиків.

Щоправда, ціна цьому запізненому прозрінню - десятки тисяч убитих, мільйони біженців, зруйнована інфраструктура найбільш промислово розвиненої частини України.

Федералізація могла не допустити кровопролиття, коли конфлікт став очевидним і схід заявив, що хоче автономії. А референдум, який ми пропонували провести ще у 2013 році, міг взагалі не допустити конфлікту, розколу та кровопролиття. Однак і тоді стара влада Януковича, і тодішня опозиція, і нинішня влада виступили із заявами про те, що КПУ слід заборонити. А сьогодні наша правота стає очевидна не тільки громадянам України, а й Європі, яка, по суті, визнала правильність позиції комуністів, правильність запропонованого нами курсу.

Я хочу, щоб кожен із вас розумів - у всіх нас залишилося вкрай мало часу для реалізації мирного курсу. Зовсім скоро точка неповернення в питанні мирної федералізації буде пройдена, говорити про неї буде марно.

Чи зможе нинішня влада усвідомити всі загрози, що стоять перед країною, і піти на цей крок заради порятунку України? Я сумніваюся, судячи з усіх її попередніх кроків. Здається, і Європа це вже розуміє. Офіційні особи ЄС і європейських країн все частіше заявляють про те, що Україну в її нинішньому вигляді вони не бачать в Євросоюзі ні через 6 років, ні через 10.

Але вихід із глухого кута є, точніше - може бути. Він полягає в тому, щоб український народ спробував виплутатися з павутини провладної пропаганди та змусив владу робити кроки у правильному напрямку - до світу, до федералізації, до реальної децентралізації та народовладдя. Інакше для України назавжди закриються двері не тільки в Європу, а й до всього іншого цивілізованого світу.

Петро Симоненко

КОМУ ВИГІДНІ «РЕФОРМИ ВІД КОАЛІЦІЇ»

З тексту угоди про коаліцію правлячих партій випливає, що держава розраховує тільки на «швидкі гроші», що не вилікує, а загострить проблеми нашої економіки. Нові кредити від МВФ стануть тягарем вже наступного року, а масовий продаж державного майна позбавить державу впливу на економіку. Ставиться мета менше стягувати податків з великого бізнесу, а щоб забезпечити бездефіцитність бюджету, влада буде економити на медицині, ЖКГ, транспорті, всіх своїх соціальних зобов'язаннях.

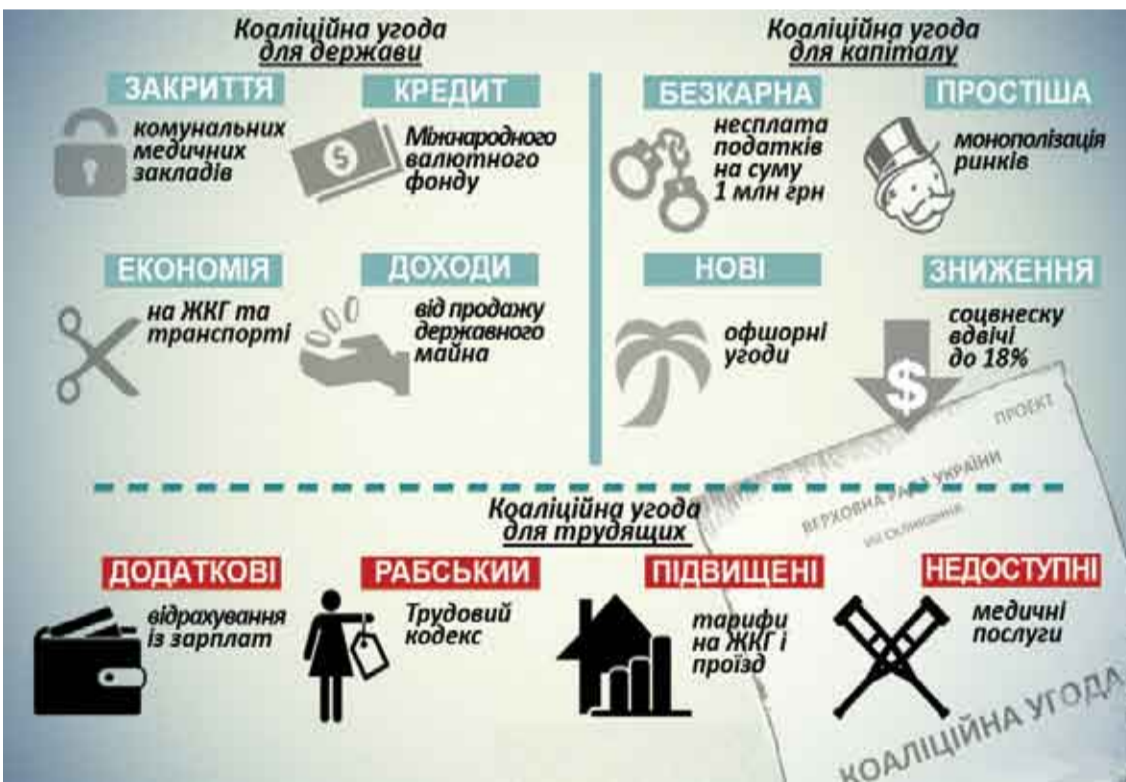
Завдяки новому Трудовому кодексу роботодавець змусить виконувати додаткову роботу за ті самі гроші, зможе звільняти без згоди профспілок, при цьому звільни-

тися за власним бажанням буде важче. Фінансовий тиск на людей праці зростає, оскільки капіталісти будуть платити менше до фондів соцстрахування, а ці кошти будуть відраховуватися з зарплат.

Політолог Андрій Золотарьов попередив про те, що на 66 аркушах коаліційної угоди закладене різке погіршення рівня життя простих українців. - Громадяни повинні знати, що в коаліційній угоді багато позицій, які сприятимуть збільшенню бідності населення. Підсумком реалізації коаліційної угоди стануть три цифри 20, а саме: 20% безробіття, 20% ін-

фляції і 20% падіння доходів населення, - спрогнозував експерт. - Це вийшла коаліція в інтересах 1% багатих проти 99% населення України. Немає жодної пропозиції, спрямованої на покращення соціальних стандартів, але дуже добре захищені інтереси багатого прошарку українців.

Фінансування медичної галузі в 2015 році буде навіть меншим, ніж у провальному нинішньому

У 2015 році видатки на охорону здоров'я передбачені в сумі 51,2 мільярда - це не більше, а на 8% (на 4,4 млрд. Гривень) менше запланованих показників поточного року.

На функціонування всіх лікарень і поліклінік дадуть 44,4 млрд гривень - майже на 40% менше від потреби, яка становить 73,7 мільярда. Отже, пацієнтам доведеться платити за лікування майже повністю зі своєї кишені.

На надання високоспеціалізованої медичної допомоги передбачено фінансування на 500 мільйонів менше. Це означає, що не отримають допомоги люди з онкологічними та серцево-судинними хворобами.

На санаторне лікування хворих на туберкульоз дітей та підлітків передбачено 303 млн гривень при потребі в 369 млн. Це означає, що далеко не всі з 22 тисяч хворих на туберкульоз дітей зможуть поправити здоров'я

у спеціалізованих санаторіях.

Навіть на організацію медико-патронажної допомоги самотнім людям похилого віку та інвалідам (а це по Україні - понад 438,7 тис. осіб) - уряд не додасть третини фінансування.

Не дарма попередня влада задумала медреформу в пілотних регіонах, а нинішня - має намір поширити її на всю країну. Нинішня держава живе за простим принципом: «Сильних - у раби, слабких і хворих - до труни».

В коаліційній угоді олігархічних партій у Раді, підготованій Блоком Петра Порошенка: «Схвалення нової редакції Трудового кодексу, який передбачає надання роботодавцю можливості швидко оптимізувати наявний трудовий ресурс відповідно до економічної ситуації підприємства та стану ринкової кон'юнктури (спрощення механізмів прийому та звільнення працівників за погодженням сторін без погодження з профспілками, впровадження індивідуального режиму гнучкого робочого часу, можливість тимчасового переведення працівників на роботу в інші підприємства)».

Ідеологія проекту нового Трудового кодексу - це ідеологія закріпачення найманих працівників роботодавцем. Фракція КПУ у Верховній Раді бореться з цим законопроектом з 2001 року, коли почалася робота над ним. Завдяки фракції КПУ, цей законопроект не був прийнятий. Тепер, коли у ВР немає реальної опозиції провладній більшості, новий кодекс буде прийнятий найближчим часом.

ГОТУЙТЕСЯ СТАТИ РАБАМИ

Олигархічна коаліція у Верховній Раді приготувала для вас новий трудовий кодекс – мало не буде!

В цьому кодексі з'явилася норма, що дозволяє збільшення тривалості робочого дня з 8 до 12 годин, а робочого тижня - з 40 до 48 годин. При цьому робочий час роботодавець може подовжити на свій розсуд, навіть якщо працівник перебуває у стані вимушеного простою (наприклад, немає деталей або робочого завдання) - але за простій та бездіяльність з вини роботодавця буде розплачуватися найманий працівник.

У проекті кодексу є норма, що дискримінує найманих працівників залежно від чисельності працівників на підприємстві. На підприємствах з персоналом до 20 осіб звільнити людину можна буде, попереджаючи її лише за два тижні, а про зменшення зарплати - за місяць. У чинному КЗпП цей термін для всіх видів підприємств становить

Прийняття нової редакції Трудового Кодексу, що значною мірою звує права трудящих і їх захист з боку профспілок, створить правові передумови для посилення експлуатації працівників найманної праці

два місяці. І ще, випробувальний термін на малому підприємстві збільшується від двох-трьох місяців до півроку. А значить, роботодавець може експлуатувати найманого працівника удвічі довше, сплачуючи йому по мінімуму, а потім - звільнити без пояснення причин.

Новий кодекс дозволяє звільняти працівника без згоди профспілки. Тепер роботодавець не зобов'язаний укладати

договір із найманим працівником, а якщо такий і складається, то без участі профспілок та за нормативними актами, виданими самим же роботодавцем. І, головне, - роботодавець не несе жодної відповідальності за порушення власних нормативних актів. Що захоче - те й зробить.

Із кодексу виключене положення про черговість та умови підвищення кваліфікаційного розряду. Тепер критерієм для підвищення

розряду конкретного робітника буде думка про нього керівництва підприємства. У кращому разі виникає підстава для хабарів (хочеш розряд - плати), а в цілому - адміністрація буде оцінювати «поведінку робітника» (чи не є він профспілковим активістом, чи не читає «небажаних» газет», чи «стукає» на товаришів по роботі тощо).

У статті «Вихідна допомога» - збільшується стаж роботи, необхідний для визначення розміру вихідної допомоги, причому тепер виплата починається не з 3-річного стажу, а 5-річного.

Очевидно, що в разі прийняття такого Трудового кодексу ситуація із захистом прав трудящих кардинально погіршиться. А роботодавці отримають довгоочікуваний батіг, за допомогою якого зможуть ставитися до своїх найманих працівників, як до безправних рабів. Саме тому нинішня олігархічна Верховна Рада безсумнівно цей кодекс затвердить. Ви за це віддавали голос, обираючи партії та депутатів у цю Раду?

НАОЧНИЙ УРОК

Як уряд Яценюка обдурив українців щодо обіцянок компенсації за підвищеними тарифам ЖКГ

Коли згідно з вимогами МВФ підвищували тарифи на ЖКГ для населення, уряд обіцяв, що близько 30% українських сімей будуть отримувати компенсацію платежів за послуги ЖКГ. З цією метою ще в середині літа навіть обіцяли направити 300 мільйонів доларів, отриманих у вигляді кредиту від Світового банку. Яценюк, навіть дав розпорядження Мінсоцполітики щодо підготовки до осені спеціальної компенсаційної програми для найбільш незахищених категорій населення. Він гордо назвав свою обіцянку «найбільш амбітною програмою компенсації».

І що далі? Вартість тарифів за ЖКГ для звичайних українців виросла до тисяч та більше гривень на місяць. А ось обіцянки Яценюка про компенсації виявилися фікцією. Згідно з офіційними даними Держстату, станом на

1 листопада 2014 субсидії ЖКГ зуміли оформити лише 441 000 сімей: не 30%, а всього 2,7% від загальної кількості сімей в Україні. Це навіть на 1,6% менше, ніж торік.

Чим викликані такі маленькі цифри. Хитрістю Кабміну Яценюка, який на початку осені поміняв методику розрахунку цих компенсацій. Саме за завданням прем'єр-міністра Мінфін і Мінсоцполітики так «удосконалили» механізми компенсації, що її неможливо оформити.

І сьогодні ті українці, яким доходи не дозволяють платити за новими тарифами ЖКГ, в очах уряду Яценюка раптом стали «дуже багатими» і не мають права на компенсацію. Мети досягнуто. Населення України може подякувати «майдану» і його уряду за великі успіхи. Після «майдану» «жити стало справді краще, жити стало веселіше.

А ХАРЧУВАТИСЯ БУДЕМО КІСТКАМИ?

Держава відмовилася регулювати ціни навіть на соціальні продукти харчування першої необхідності

Влада готує ліквідацію системи державного регулювання цін на окремі види товарів, у результаті чого з полиць магазинів можуть зникнути «соціальні продукти», а ціни підуть у неконтрольоване плавання.

Зараз, згідно з постановою Кабміну від 2000 року, були встановлені граничні рівні прибутку на оптові (до 15%) та роздрібні ціни (10% від оптової ціни) на «їжу для бідних». Комунисти ще у вересні попереджали, що влада готує скасування цих обмежень. Але з Кабміну Яценюка тоді відповіли, що ніхто нічого в держрегулюванні цін змінювати не буде. Збрехали!

Ось що написано в коаліційній угоді партій правлячої більшості у Верховній Раді: «Відмова від державного регулювання цін на сільськогосподарську продукцію».

Виходить, що державне регулювання цін буде скасовано щодо такої с/г про-

дукції: борошно пшеничне; хліб, хлібобулочні вироби з борошна пшеничного та житнього простої рецептури; макаронні вироби; крупи; рис; яловичина, крім безкісткового м'яса; свинина, крім безкісткового м'яса; м'ясо птиці, курятина; ковбаса варена; молоко коров'яче; масло вершкове; сир кисломолочний; яйця курячі; олія соняшникова; цукор; овочі.

Що в цьому випадку буде зі звичайними пенсіонерами та трудящими громадянами, чиї зарплати не набагато відрізняються від прожиткового мінімуму, уявити не складно. Спочатку продукти подорожчають як мінімум на 10-15%, а потім почнуться загальні перегони цін, у які держава втручатися не буде. В антикризовій програмі КПУ, яку ми підготували та передали в усі органи влади три роки тому, чітко сказано: в умовах кризи потрібно не просто залишити держконтроль за цінами, а посилити його, переглянути

та розширити перелік найменувань продуктів, медикаментів, товарів першої необхідності, які під нього підпадають.

Президент Украналіцендру Олександр Охріменко впевнений, що й оптовики, і торгівля почнуть «промацувати» ринок і підвищать ціни до максимуму, наприклад, на тушки курей (зараз на них націнка 10%, а на стегенця, філе тощо націнка не регулюється), крупи, цукор, макарони: «А як тільки-но виторг впаде, стануть проводити, нібито, акції-розпродажі». Експерти прогнозують: дерегулювання вдарить по пенсіонерах та малозабезпечених. «Вони зможуть дозволити собі не курку, а суповий набір, з масла перейдуть на маргарини, а чай почнуть пити напівсолодкий», - говорить директор інформкомпанії «ПроАгро» Микола Верницький.

Ви цього хотіли? Ви для цього голосували за партії влади, обираючи їх у парламент?

ЯК ВИЖИТИ БЕЗ ЗАРПЛАТИ ТА З ТАКИМИ ЦІНАМИ

Безбожне зростання цін

Держстат України оприлюднив свою версію зростання індексу споживчих цін і доходів населення.

Згідно зі статистикою, індекс споживчих цін за січень-жовтень 2014 виріс і склав 119,1% - істотно подорожчали практично всі споживчі товари і послуги.

Так, продукти харчування та безалкогольні напої в середньому подорожчали на 16,9%. Найбільше подорожчали рис (в 1,6 рази!), Фрукти (на 47,6%), цукор (на 32,3%). В межах 25,6-12,7% збільшилися в ціні продукти переробки зернових (каші та макаронні вироби), риба та рибопродукти, м'ясо та м'ясопродукти, хліб, сало, яйця, кондитерські вироби з борошна, олія соняшникова, кисломолочна продукція. Зростання цін на алкогольні напої склало 24,1%, на тютюнові вироби - 21,2%.

Комунальні витрати зросли в середньому на третину. Плата за житло, воду, електроенергію, газ та інші види палива підвищилася на 29,5%. У тому числі за каналізацію та водовідведення - в 2,1 рази, за водопостачання - в 1,7 рази, природний газ - в 1,6 рази, скраплений газ - на 19,9%, гарячу воду, опалення - на 19,2%, електроенергію - на 11,3%.

У сфері охорони здоров'я ціни зросли на 25,8%. В тому числі ліки подорожчали на 41,2%, амбулаторні послуги - на 19,2%, послуги лікарень - на 7,7%.

Підвищення цін на транспорт (в цілому на 34,6%) викликано подорожчанням палива та мастил (в 1,6 рази), автомобілів (на 45,8%), транспортних послуг (на 20,3%).

На 11,8 - 21,1% подорожчали предмети домашнього вжитку, побутова техніка та утримання житла, послуги закладів дошкільної та початкової освіти, одяг і взуття, сфера відпочинку та культури, послуги ресторанів і готелів.

При цьому державна статистика в деяких цифрах відверто лукавить. Наприклад, ми всі прекрасно знаємо, що ліки подорожчали не на 40%, а значно більше - в деяких випадках в 2-2,5 рази. А зростання цін на продукти харчування відбувається практично щотижня.

Ціни на продукти, за великим рахунком, зросли через зростання цін на бензин і дизпаливо. А роздрібні ціни на бензин з часів початку "майдану" зросли на 46%, на дизпаливо - на 59%. Зростання цих цін безпосередньо

пов'язане зі зростанням собівартості виробництва зерна та цукрових буряків. Тому зростає ціна на паливо - зростають закупівельні ціни, ростуть оптові ціни та зростають роздрібні ціни. А експерти МВФ розповідають, «як добре, що гривня обвалилася», і як це позитивно вплинуло на економіку України. Насправді в Україні будь-яка девальвація гривні негативно впливає на роботу економіки. Замість збільшення обсягу виробництва зростають тільки ціни. А ось купівельна спроможність знижується. Не дивно, що за десять місяців 2014 року роздрібні продажі при зростанні цін впали на 6,8%. Немає покупців, або точніше українці стали купувати менше. Немає грошей. Зате є зростання цін.

Як жити родині, якщо мінімальна зарплата становить 1200 гривень, вона не змінювалася і не підвищувалася з торішньої осені. І зростання пенсій і зарплат у наступному 2015 теж не передбачене.

Зарплати немає та й не буде?

Після "майдану" Україна встановила один із найсумніших своїх рекордів - борги із заробітної плати за рік (станом на 1 листопада) зросли в 4,5 рази. І це тільки по тих підприємствах, які працюють. З урахуванням підприємств-банкрутів загальна сума боргів з заробітної плати складає більше 2,2 мільярдів гривень.

Якщо хтось думає, що всьому виною Донецька та Луганська області, то дуже помиляється. Дійсно, в цих регіонах зростають борги з заробітної плати, але на перших місцях зовсім не територія АТО.

У Чернівецькій області борги із заробітної плати за 10 місяців зросли в 35 разів, у Дніпропетровській області - в 13 разів, а в Рівненській області - в 10 разів. У Донецькій області борги з заробітної плати зросли тільки в 8 разів.

Борги із заробітної плати є в усіх галузях української економіки. Найбільше боргів у промисловості, але це і зрозуміло: там найбільший фонд заробітної плати та найбільші загрози скорочення та зупинки підприємств через втрату внутрішнього та російського ринків збуту.

Але при цьому близько 180 мільйонів гривень боргів із заробітної плати накопичилося в бюджетній галузі - в освіті, близько 170 мільйонів - це борги в охороні здоров'я, близько 122 мільйонів - в науці.

Всі ці сфери фінансуються за рахунок держбюджету. І зростання боргів у цих сферах показує, що в бюджеті грошей немає, і вже немає чим платити заробітну плату бюджетникам. Навіть держслужбовцям заборгували майже 44 мільйони гривень.

Ті, хто старший, пам'ятають - в 90-х роках минулого століття після розвалу СРСР теж з цього починалося. Спочатку почалися затримки заробітної плати. Потім ці затримки почали збиратися роками. Навіть уряд і ВР приймали рішення про погашення боргів із заробітної плати. Але нічого не допомагало. Закінчилося все це лихими 90-ми роками, коли народ масово шукав підробіток і став мало розраховувати на сумлінність держави.

Невиплата зарплати вигідна для держбюджету. Можна обіцяти, але не платити. Але це згубно не тільки для жителів України. Якщо люди не можуть отримати свою заробітну плату, вони не можуть і купувати товари. Виходить, що влада вирішила нас привчити жити, як в 90-ті роки: за бартером, бідно і «на підніжному кормі».

Варто було робити "майдан", щоб українці не могли місяцями отримати своєї заробітної плати, і це в умовах зростаючої інфляції та знецінення національної валюти? Подумайте самі.

УКРАЇНУ ВІДДАЮТЬ ПІД УПРАВЛІННЯ ЗАХОДУ

Суверенітет і незалежність залишаться лише в деклараціях

Президент Порошенко виступив з ідеєю надання іноземцям права працювати державній службі України. Потім ця ідея розрослася до запрошення до складу Кабінету міністрів західних «фахівців».

При цьому українцям приводять в приклад Грузію, де нібито відбулося «реформаторське чудо» (після якого, як відомо, экс-президент Саакашвілі втік із країни та перебуває в міжнародному розшуку). Насправді, в Грузії здійснений лише піар-проект, спрямований на зовнішнього глядача, в тому числі і

на Україну. Нас не можна порівнювати. Провести реформи в маленькій однорідній країні, якою є Грузія, значно простіше, ніж у такій складній та, за європейськими мірками, величезній державі, як Україна.

У нашому випадку, ні про які реформи не йдеться. Йдеться про інше - про легалізацію зовнішнього управління країною. Очевидно, зовнішнім центром впливу на Україну (США, ЄС, транснаціональним корпораціям) набридла «робота через посередників». Нинішня українська влада вияви-

лася неефективною як у вирішенні геополітичних завдань, так і в освоєнні ресурсних потоків: корупційна рента занадто велика. Звідси й виникла ідея впровадження в державний апарат вже навіть не «агентів впливу», а звичайних зовнішніх керуючих. Логіка впровадження зовнішніх керуючих, з точки зору світового капіталу, очевидна та зрозуміла: в Україну «заходять» західні гроші. І кредитори не хочуть, щоб вони були розкрадені.

Якщо владі вдасться «продати» відповідні зміни в законодавстві,

то через деякий час неминуче постане питання про нові «прогресивні ідеї», наприклад, про колоніальну адміністрацію.

Логіка української влади також зрозуміла. Не маючи навіть рамкового уявлення про те, як впоратися з проблемами, що навалилися на країну, вони просто бояться брати на себе відповідальність. А зовнішніх керуючих із часом легко буде «призначити винними» за всі виниклі проблеми. І цей «вдалий хід», як здається нашій владі, надасть їй додатковий ресурс часу для дерибану країни.

Під розмови про «реформи» буде активно реалізовуватися політика згортання соціальних програм, відмови держави від усіх соціальних зобов'язань. Необхідна попередня підготовка вже проведена: мантри про «необхідні, але болючі реформи» вбиті в масову свідомість людей.

Абсолютно так само, як і попередня влада, нинішні правителі не розуміють, що своїми діями вони наближають неминучий соціальний вибух. А легалізація зовнішнього управління призведе до того, що широкий соціальний рух мас буде доповнено ще одним важливим аспектом - антиколоніальним.

ДАЄШ НАРОДНУ ОПОЗИЦІЮ ВЛАДІ ОЛІГАРХАТУ!

На цих виборах реалізувалося прагнення олігархату зробити український парламент двопартійним, в якому влада і псевдоопозиція представляють по суті одні й ті самі сили. Олігархія отримала політичну монополію, а олігархічні ЗМІ як провладні так і псевдоопозиційні переконуватимуть людей у тому, що опозиція олігархів - це і є справжня опозиція.

Сьогодні в Україні існує по суті дві країни: Україна багатих і надбагатих, їх обслуга і Україна бідних. У парламенті, як і раніше, представлені хто завгодно: олігархи, бізнесмени, іноземні агенти, професійні політики, лобісти, а тепер ще в дусі часу - громадські працівники, журналісти, комбати. Ця масовка знаходиться на утриманні олігархії, а значить обслуговувати вони будуть олігархів, але не народ.

Реальна опозиція олігархії виявилася, на жаль, поза парламентом і не може напряму впливати на розробку та прийняття законопроектів в інтересах народу. Про що з радістю заявив одразу після виборів президент Порошенко.

Тому нам потрібна широка та бойова народна опозиція на противагу «опо-

зиції» скривджених олігархів, яка зможе впливати на владу поза стінами парламенту!

Які ми ставимо перед собою цілі та завдання на найближчий період часу:

1. Така народна опозиція стане справжньою і єдиною силою, яка виступає за альтернативний шлях розвитку держави, країни, суспільства. Вона поставить питання про зміну пріоритетів держави на користь народу. Так, як про це говорять комуністи у своєму бойовому гаслі «Повернемо країну народу!» Поки партії не вдалося істотно просунути на шляху реалізації цього гасла. Український олігархат, наляканий успіхом КПУ на виборах 2012 року, розгорнув беспрецедентну атаку на Компартію. У сформованій ситуації комуністам довелося відбивати атаки переважаючих сил політичних супротивників і захищати партію від розгрому. Адже питання про заборону КПУ почали піднімати ще до «майдану», коли комуністи запропонували та зібрали підписи за проведення референдуму - реальному інструменту повернення влади народу. Тому гасло повернення країни народу залишається ак-

туальним, це гасло нашої народної опозиції.

2. Народна опозиція буде домагатися припинення братовбивчої війни. Візьме на себе захист інтересів жителів південного сходу. Не тільки Донбасу, але й російськомовних промислових регіонів країни - Харківська, Дніпропетровська, Одеська, Запорізька, Миколаївська, Херсонська області.

Для цих регіонів потрібен захист культурно-історичної ідентичності південного сходу, але в першу чергу - потрібна стратегія розвитку південного сходу як промислового макрорегіону, оскільки у нинішньої влади просто відсутнє розуміння промислової політики. Ну а починати потрібно з відновлення регіону.

3. Народна опозиція наполягає на побудові народної держави як альтернативи нинішній олігархічній, на побудові народної економіки як альтернативи економіці «базарного» олігархічного капіталізму.

Нинішня катастрофічна ситуація в країні наочно демонструє крах олігархічної держави, з її несправедливою і тому неефективною економікою та тотальною корумпованою політикою. Наша мета - народна держава,

в якій демократія буде виконувати функції реального механізму, що забезпечує владу більшості.

Стратегічним завданням поточного моменту є остаточний злам олігархічної моделі держави, в якій всі заходи - від боротьби з корупцією до реформ у сфері економіки і політико-правової надбудови - приречені на провал.

4. Якщо буде сформовано народну державу, до неї повернеться довіра народу. А відновлення довіри створить передумови для того, щоб самі громадяни України, без будь-яких кредитів МВФ, виступили головним інвестором відродження справді народної економіки країни. Економіки, яка матиме соціально-орієнтовані цілі, буде справедливою та раціонально обласшованою - яка перетвориться на матеріальний базис відтворення людини, переставши бути механічним відтворенням товарів і послуг, які часто через злидні нема кому споживати.

В основу концепції народної економіки повинна лягти Антикризова програма КПУ, в якій є всі необхідні інструменти і яка готувалася, перш за все орієнтуючись на створен-

ня уряду народної довіри та побудови народної економіки.

5. КПУ - єдина в Україні дійсно масова партія, яка повністю складається з людей, котрі прийшли до неї «знизу», з власної волі та ініціативи та на підставі внутрішніх переконань. Компартія - політичне ядро широкої народної опозиції.

Ми повинні використовувати всі шанси, щоб не поодиночці боротися з монополістом, не поодиночці руйнувати цей їх олігархічний капітал. Лише так ми зможемо побудувати в Україні справедливе суспільство - вільне, солідарне, демократичне, де на чільному місці стоятимуть інтереси простої людини. А для цього необхідно зруйнувати політичну монополію олігархії, привести в Раді народну ліву більшість, єдиним фронтом зламати монополію олігархії.

СВІТ ВИЗНАВ МОДЕЛЬ КОМУНІСТИЧНОГО КИТАЮ ЯК НАЙУСПІШНІШУ

У той час, поки «майданна» влада, вирішуючи свої шкурні питання, зраджує суверенітет України, перетворюючи її на напівколонію Заходу, Китай перетворюється на економіку світу № 1. Так, лідер Компартії України Петро Симоненко прокоментував результати самітів «Великої двадцятки» і АТЕС.

«Нова-стара українська влада, виконуючи вказівки своїх заокеанських господарів, роздуває антикомуністичну істерію, намагається переконати

українців у тому, що у комуністичних ідей немає майбутнього. Проте динаміка розвитку Китаю наочно спростовує цю брехню, - підкреслив Петро Симоненко.

За його словами, головний підсумок саміту «Великої двадцятки» - це остаточне становлення Китаю як наддержави: «Зуважте, що так характеризують саміт, що відбувся в Брісбені, саме прозахідні, ліберальні журналісти, яких важко запідозрити в симпатіях до комуністичного Китаю».

Про лідерство Китаю говорить і результат са-

міту АТЕС, на якому був підтриманий не американський, а китайський варіант розвитку економічних відносин. Інакше кажучи, США, які готували 10 років цей проект, програли Китаю.

«Китай крім бурхливого економічного зростання демонструє і зростання соціальних стандартів, не те що нинішня Україна, в якій красиві гасла розходяться з реаліями життя, - сказав Петро Симоненко.

Принципи планування економічного розвитку, державного контролю

над ринковою стихією, які лежать в основі Антикризової програми Компартії України, на думку Симоненка, доводять на прикладі комуністичного Китаю свою життєздатність та ефективність.

«І сьогодні цей факт визнають навіть ідейні антагоністи. Успіх Китаю стимулює зростання підтримки лівих і соціалістичних ідей в Європі. В Україні ж олігархи намагаються ліві політичні сили знищити, - констатував лідер українських комуністів. - Ми багато разів гово-

рили про те, що Україна повинна відмовитися від хибної ідеології, нібито, варто тільки оголосити себе «європейцями», як відразу в нашу країну прийдуть інвестиції та інші блага західного світу. На ділі все обертається поневоленням України та величезними державними боргами, які доведеться повертати майбутнім поколінням.

Лідер КПУ переконаний, що процвітання України можливе лише тоді, коли народ буде розраховувати на свої сили, коли навчиться приймати самостійні політичні рішення та нести за них відповідальність.

БІЛЬШЕ СОЦІАЛІЗМУ – БІЛЬШЕ СПРАВЕДЛИВОСТІ!